

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 127

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ

1911

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ψήφισμα της Β' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων περί έναρξεως της ισχύος των κατ' αναθεώρησιν του Συντάγματος μεταρρυθμισθεισών και προστεθεισών εις αυτό διατάξεων.....	1
Σύνταγμα της Ελλάδος, μετά την αναθεώρησιν αυτού υπό της Β' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων...	2

Περί έναρξεως της ισχύος των κατ' αναθεώρησιν του Συντάγματος μεταρρυθμισθεισών και προστεθεισών εις αυτό διατάξεων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει το από 23 Μαΐου ε. ε. ψήφισμα της Β' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, αποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Α). Να δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ εἰρημένον ψήφισμα ὡς ἔπεται:

«Ἡ Β' Αναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀσκοῦσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσειν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος:

Ψηφίζει

Δι' κατὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθεῖσαι καὶ προστεθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ άρθρου 4, μετατιθεμένης εἰς ἄρθρον αὐτοτελὲς ὑπ' ἀριθμὸν 107, τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ άρθρου 2 καὶ

τῶν άρθρων 14, 16, 17, 25, 34, 36, 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66 ἕως 69, 70 ἕως 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

τὸ κείμενον τῶν ἀνωτέρω φρασῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ ὡς ἐστίν.

εις άλλον γλωσσικόν τύπον απόδοσις τούτου, άνευ τής προηγούμενης έγγραφείσεως και τής εν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης του Χριστού Έκκλησίας, άπαγορεύεται απόλυτως.

Άρθρον 3.

Οί Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, και συνεισφέρουσιν άδιακρίτως εις τά δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεών των· μόνον δε πολίται Έλληνες είναι δεκτοί εις όλας τάς δημοσίας λειτουργίας, πλην των δι' ειδικών νόμων εισαγομένων ειδικών εξαιρέσεων. Πολίται είναι όσοι απέκτησαν η άποκτήσωσι τά προσόντα του πολίτου κατά τους νόμους του Κράτους. Εις πολίτας Έλληνας τίτλοι εύγενείας η διακρίσεως ούτε άπονέμονται ούτε αναγνωρίζονται.

Άρθρον 5.

Έξαιρουμένου του αутаφόρου έγκλήματος, ούδεις συλλαμβάνεται ούδὲ φυλακίζεται άνευ ήτιολογημένου δικαστικοϋ έντάλματος, τὸ όποιον πρέπει να κοινοποιηθῆ κατά την στιγμήν τής συλληψέως η προφυλακίσεως. Ο έπ' αутаφόρῳ η δι' έντάλματος συλληψέως κρατηθείς προσάγεται εις τον άρμόδιον άνακριτήν άνευ τινός αναβολής, τὸ θραδύτερον δε έντός είκοσι τεσσάρων ώρων από τής συλληψέως, αν δε η σύλληψις έγινετο έντός τής έδρας του άνακριτού, έντός του απόλυτως αναγκαίου προς μεταγωγήν χρόνου. Ο άνακριτής όφείλει, έντός τριών τὸ πολὺ ημερών από τής πρόσαγωγής, είτε ν' απολύσῃ τον συλληφθέντα είτε να εκδώσῃ κατ' αутаου ένταλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης άπράκτου εκατέρως των προθεσιμιών τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ η άλλος έπιτετραμμένος την κράτησιν του συλληφθέντος, είτε πολιτικός υπάλληλος είτε στρατιωτικός, όφείλει ν' απολύσῃ αутаον παρανόμως. Οί παραβάται των άνωτέρω διατάξεων τιμωρούνται έπι παρανόμῳ κατακρατήσῃ, υποχρεούνται δε εις τε την άνόρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εις τον παθόντα και προσέτι εις ικανοποίησιν αутаου δια χρηματικῳ ποσῳ, όριζόμενου κατά την κρίσιν του δικαστοϋ, ούδέποτε δε κατωτέρου των δραχμῶν δέκα δι' εκάστην ημέραν.

Άρθρον 6.

Έπι πολιτικῶν εγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον των πλημμελειοδικῶν, τῆ αίτήσῃ του προφυλακισθέντος, να επιτρέψῃ την άπόλυσιν τούτου έπι έγγραυήσῃ όριζομένη δια δικαστικῶν βουλεύματων, καθ' ού επιτρέπεται άνακοπή. Ούδέποτε έπι των εγκλημάτων τούτων η προφυλάκισις δύναται να παραταθῆ πέρα των τριών μηνῶν.

Άρθρον 9.

Έκαστος η και πολλοί όμοϋ έχουσι τὸ δικαίωμα, τηρούντες τους νόμους του Κράτους, ν' αναφέρωντι έγγραυῶς προς τας άρχάς, υποχρεούμενας εις ταχυϊαν ένεργεϊαν και έγγραφρον άπάντησιν προς τον αναφερόμενον, κατά τας διατάξεις του νόμου. Μόνον μετά την τελικὴν άπόφασιν τής προς ην η άναφορά άρχῆς και τῆ άδεία ταυτης επιτρέπεται η ζήτησις εύθυνη έκέραια υποβαλόντος την άναφοραν δια παραβάσεις εν αутаη ύπαρχούσας.

Άρθρον 11.

Οί Έλληνες έχουσι τὸ δικαίωμα της συνεταιριζεσθαι, τηρούντες τους νόμους του Κράτους, σῆς η όμως ούδέποτε δύνανται να υπαγάγῃ η ήμενη εν ύπόταξιν της Κυβερνήσεως άσπιαν. *Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ἠδὲ ἀπαγορεύεται ἡ καταστάσις ἐπιτετραμμένων ὑποκαταστάσεων τῶν διατάξεων αутаου.*

Άρθρον 12.

Η κατοικία εκάστου είναι άσυλον. Ούδεμία κατ' οίκον έρευνα ενεργεΐται, ειμη ότε και όπως ο νόμος διατάσσει. Οί παραβάται των διατάξεων τούτων τιμωρούνται έπι κατασχρῆσῃ τής εξουσίας της άρχῆς, άπαγορεύονται δε εις πλήρη αποκλεισμῶσιν του παθόντος και προσέτι εις ικανοποίησιν αутаου δια χρηματικῳ ποσῳ, όριζόμενου κατά την κρίσιν του δικαστηρίου, ούδέποτε δε κατωτέρου των δραχμῶν εκάτον.

Άρθρον 12.

Η κατοικία εκάστου είναι άσυλον. Ούδεμία κατ' οίκον έρευνα ενεργεΐται, ειμη ότε και όπως ο νόμος διατάσσει. Οί παραβάται των διατάξεων τούτων τιμωρούνται έπι κατασχρῆσῃ τής εξουσίας της άρχῆς, άπαγορεύονται δε εις πλήρη αποκλεισμῶσιν του παθόντος και προσέτι εις ικανοποίησιν αутаου δια χρηματικῳ ποσῳ, όριζόμενου κατά την κρίσιν του δικαστηρίου, ούδέποτε δε κατωτέρου των δραχμῶν εκάτον.

Άρθρον 14.

Έκαστος δύναται να δημοσιεύῃ προφορικῶς, έγγραυῶς και δια του τύπου τους στοχασμούς του, τηρών τους νόμους του Κράτους. Ο τύπος είναι ελευθέρως. Η λογοκρισία ως και πᾶν άλλο προληπτικόν μέτρον άπαγορεύονται. Άπαγορεύεται οσαύτως η κατάσχεσις έφημερίδων και άλλων εντύπων διατριβῶν, είτε πρό τής δημοσιεύσεως είτε μετ' αутаήν. Επιτρέπεται δε κατ' εξαιρέσιν η κατάσχεσις μετά την δημοσίευσιν, ένεκα προσβολῆς κατά τής χριστιανικῆς θρησκείας η κατά του προσώπου του Βασιλέως η, κατά τας υπό του νόμου όριζόμενας περιστάσεις, ένεκεν άσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς την δημοσίαν αιδῶ. άλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει, έντός είκοσι τεσσάρων ώρων από τής κατασχέσεως όφείλουι και ο εισαγγελευς να υποβάλῃ την ύπόθεσιν εις τὸ δικαστικόν συμβούλιον και τούτο ν' άποφανθῆ περι τής διατηρήσεως η τής άρσεως τής κατασχέσεως· άλλως, η κατάσχεσις αίρεται αутаοδικαίως. Άνακοπή κατὰ του βουλεύματος επιτρέπεται εις μόνον τον δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν, ούχι δε και εις τον εισαγγελέα.

Δύναται καθ' ον τρόπον ο νόμος ηθέλει όρίσει ν' άπαγορευθῆ, έπι άπειλῆ κατασχέσεως και ποινικῆς καταδιώξεως, η δημοσιεύσις ειδήσεων η ανακοινώσεων αναγομένων εις στρατιωτικὰς κινήσεις η εις έργα οχυρώσεως τής χώρας. Εις την κατάσχεσιν εφαρμόζονται αι άνωτέρω διατάξεις.

Ο τε εκδότης έφημερίδος και ο συγγραφεύς έπιληψίμου δημοσιεύματος αναφερομένου εις τον ιδιωτικόν βίον, πλην τής κατὰ τους όρους του ποινικῶ νόμου επιβαλλομένης ποινῆς, ειςιν άστικῶς και άλληλεγγυῶς υπέθυνοι εις πλήρη άνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας και εις ικανοποίησιν του παθόντος δια χρηματικῳ ποσῳ, όριζόμενου κατὰ την κρίσιν του δικαστοϋ, ούδέποτε δ' ελάσσονος των δραχμῶν διακοσίων.

Εις μόνον πολίτας Έλληνας επιτρέπεται η έκδοσις έφημερίδων.

Άρθρον 16.

Η εκπαίδευσις, διατελουσα υπό την άνωτάτην έποπτεϊαν του Κράτους, ενεργεΐται δαπάνη αутаου.

Η στοιχειώδης εκπαίδευσις είναι δι' άπαντας ύποχρεωτική, παρέχεται δε δωρεάν υπό του Κράτους.

Επιτρέπεται εις ιδιώτας και εις νόμικα πρόσωπα η ίδρυσις ιδιωτικῶν εκπαιδευτηρίων, λειτούργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους.

Άρθρον 17.

Ούδεις στερεΐται τής ιδιοκτησίας αутаου, ειμη δια δημοσίαν ωφέλειαν προσηκόντως αποδεδειγμένην, ότε και όπως ο νόμος διατάσσει, πάντοτε δε προηγουμένης αποκλιμώσεως. Η αποκλιμώσις όριζεται πάντοτε δια τής δικαστικῆς όδοϋ. Έν περιπτώσει δ' έπειγούσῃ δύναται και προσωρινῶς να όρισθῆ δικαστικῶς, μετ' άπόφασιν η πρόσκλησιν του δικαιούχου, όστις δύναται να υποχρεωθῆ, κατὰ την κρίσιν του δικαστοϋ, εις παραχῆν αναλόγου έγγραυήσεως, καθ' ον τρόπον όρίσει ο νόμος. Πρό τής καταβολῆς τής όριστικῆς η προσωρινῶς όρισθείσης αποκλιμώσεως διατηρούνται άκέραια πάντα τὰ δικαιώματα του ιδιοκτητοϋ, μη επιτροπομένης τής καταλήψεως.

Ειδικοί νόμοι κανονίζουν τὰ τής ιδιοκτησίας και διαθέσεως των μεταλλείων, ορυχείων, αρχαιολογικῶν θησαυρῶν και λαμπρικῶν και βούτων υδατών.

Άρθρον 25.

Πρότασις νόμου, άποκρουσθεΐσα υπό του έτέρου των παραγόντων τής νομοθετικῆς εξουσίας, δὲν εισάγεται εκ νέου εις την αутаήν βουλευτικὴν σύνοδον.

Άρθρον 34.

Ο Βασιλεύς απονέμει κατὰ νόμον τους στρατιωτικῶς και ναυτικῶς βαθμούς, διορίζει και παύει οσαύτως κατὰ νόμον τους δημοσίους υπαλλήλους, εκτός των υπό του νόμου ώρισμένων εξαιρέσεων, αλλά δὲν δύναται να διαρίσῃ υπάλληλον εις μη νενομοθετημένην θέσιν.

"Άρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

"Άρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δέ, ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλογον κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ἄλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

"Άρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναπέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκῆσθῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

"Άρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρίνει ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴν, συνεργουμένη, ἐὰν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασίλειαν καὶ, χρείας καλούσης, ἐπιτροπὸν, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτερός νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἐνεκεν ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

"Άρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

"Άρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἤτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κατατάτου ὅριου τῆς ἀπαρτίας. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.

"Άρθρον 57.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχὴν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμθη πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ἢ τὴν παράδοσιν τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὅμως περιστάσεις δύναται ἢ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπεύγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἢ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδικῶν προπαρασκευασθέντων

ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' εἰδικοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυρούμενος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπεύγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἄλλῃς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

"Άρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀυξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ἴσην ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

"Άρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτήσιᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' Ὑπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησόμενα.

"Άρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

"Άρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκεται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργεῖνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν.

"Άρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

"Άρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ἢ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα.

"Άρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἢ ἐνεργεῖται γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν ταύτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἢ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὁρισθέντα.

Ἐδρα βουλευτικῆ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

*Άρθρον 70.

Όπως εκλεγῆ τις βουλευτής, απαιτεῖται γὰ εἶναι πολίτης ἑλλην, ἔχον συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγχειρομένων περὶ τούτων ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

*Άρθρον 71.

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύνανται γὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμισθοῦ νωμικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαυστῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικῶν νόμων. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, γὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται γὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

*Άρθρον 72.

Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

*Άρθρον 73.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐγκρίσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνεργεῖαν τούτων εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικῶν δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρισθῆναι διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

*Άρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Ἡεираιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ἑκατοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἕξοδα παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημίωσις δραχμῶν διακοσίων πενήτηντα μηνιαίως.

Οὐδεμία ἄλλη ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

*Άρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονος τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἰκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

*Άρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα γὰ κατηγορῆ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ

τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ, προσεδρεύμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγίτων, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα.

*Άρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διατάγμάτων.

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπεβαλλομένων αὐτῷ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

γ') Ἡ κατ' αἵτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπκλαυόντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

*Άρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται γὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλόμενας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

*Άρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

*Άρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικὰ καὶ ἑκκατὰ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὀριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται γὰ ἢ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ ὅτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἐκτάκτων μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἑκκατὰ μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

*Άρθρον 86.

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικῶν διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκεῖνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύναται γὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὀριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδοῦ ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἑτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικῶ ἢ ἐκκλησιαστικῶ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ ἄλλ' οὐδέ-

πιτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάγκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρως νόμος θέλει κανονίσει τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περι ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περι βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεσπαγίται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικαὶ πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκόλουθον ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἐνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὅριου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοντοῦ πέμπτου ἔτους, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοντοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἐμπίστοιους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοντοῦ, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοντοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὅριου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐμπίστοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοντὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος, ἐκτὸς τῶν ὑπογραμμάτων, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πόλιαρχίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθενται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐκδιδομένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσυπεγγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὀρισμῶν τοῦ βα-

σιλικοῦ διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἰσχύς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ διμήνου, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἢ ἰσχύς αὐτῶν ἀδεία πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περι στρατοδικεῖων, ναυτοδικεῖων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ἄρθρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὅριου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοντοῦ πέμπτου, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοντοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισθητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικαὶ νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, καθ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρως νόμος συστάσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτῶν δικαστηρίων, ἀποτελούμενον ἐξ ἰσοῦ ἀριθμοῦ ἀρεσπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ ναυάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφέων.

Ἄρθρον 103.

Ἄγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεσπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ

Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίσει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τούτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία οὐδεμίᾳ δ' ἄλλῃ ἄδειᾳ ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελείων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλληνα, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἄμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Β) Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψαι καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ἰ. Γρουπάρης
Ν. Π. Δημητρακόπουλος
Ἐμμ. Ρέπουλης
Ἀ. Π. Ἀλεξανδρῆς
Λ. Α. Κορομηλάς
Ἐμμ. Α. Μπενάκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον 108.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὀλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡς αἰεὶ ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζήτησιν ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένως ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοὐλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθεῖσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἑστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 110 § β'.

Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικῶν ταύτης ψηφισμάτων.

τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ προκείμενον ψήφισμα δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατ' ἄρθρα ἀναγεγραμμένα συνταγματικὰ διατάξεις, συναρμολογηθεῖσαι μετὰ τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Συντάγματος παραμεινάντων ἀμεταβλήτων ἄρθρων, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμοῦ 81, 109 καὶ 111 μεταταχθέντα (πρῶην 82, 103 καὶ 110), συνδημοσιευθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἓν ὅλον σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχικῶς τεθειμένην ἐπικεφαλίδα τοῦ Συντάγματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς παρὰ τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κατὰ μεταρρυθμίσειν ἢ προσθήκην ψηφισθείσας διατάξεις τοῦ Συντάγματος·

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Α΄.) Νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως αἱ οὕτω ψηφισθεῖσαι διατάξεις τοῦ Συντάγματος συνημολογημέναι μετὰ τοῦ ὅλου κεμένου αὐτοῦ ἔχοντος ὡς ἑξῆς·

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ἡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Β' ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚῆ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΨΗΦΙΖΕΙ

Περὶ θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευμένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ἁποδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασλεύτως, ὡς ἐκείναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ ἀυτοκέφαλος, ἐνεργηῶσα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας, τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διακρίεται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνε-

γνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν ἁγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσι ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημοσία βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των· μόνον δὲ πολίται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολίται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι ἐθνεγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδικάζεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὑπόταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ ἀποφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' ἀποφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τιμῆς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἶτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἶτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτὸ ἐντάλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἑκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κρίσιν τοῦ συλληφθέντος, εἶτε πολιτικὸς ἢ ἄλλῃθεν εἶτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατήσῃ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνθρώπων πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέει εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύνανται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσῃ ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος, καθ' ὅ ἑπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλακίσεως δύνανται νὰ παραταθῆ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 7.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀριζόντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄνωγ τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὅμοιο ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεοῦμένους εἰς ταχθεὶν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφοῦ ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἡ ἀναφορά ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσάχως καὶ ἀόπλως· μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύνανται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν, ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὅπως ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν τὸ δικαίωμα τούτου εἰς προηγουμένην τῆς Κελευθρίσεως ἀδειαν.

Συνεταιρισμὸς τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῆ ἐνεκὴ παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἀστυλόν. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέει εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἐκατόν.

Ἄρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος ἢ δούλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἀμα πατήσῃ ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος δύνανται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάχρησις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντόπων διατριβῶν, εἶτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἶτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατάχρησιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἔνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῆ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἢ κατάχρησιν ἀφεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλεύματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχέθην, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύνανται καθ' ὅν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῆ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἢ δημοσιεύσεως εἰδήσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάχρησιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνθρώπων πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων. Εἰς μόνον πολίτας ἑλληνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 15.

Οὐδεὶς ἕρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀριζόντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δωρεάν αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἔδρους ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτούργησιν κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὑφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ἀδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῆ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαστοῦ, ὅστις δύνανται νὰ ὑποχρεωθῆ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὅν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς ἐρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου, μὴ ἐπιτροπιζομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυκτῶν, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ λαματικῶν καὶ βέντων ἕδατον.

Ἄρθρον 18.

Αἱ βάσσοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Ὁ ποινικὸς θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέντων, καταργεῖται.

Ἄρθρον 19.

Οὐδεμία προηγουμένη ἀδεία τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ὀπαι-

τῆς ἐκτελέσεως εἰσαγωγῆν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπὸ ἀλλῶν διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀποποιούσας πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαρ-
βίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 21.

Ἄπασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ Ἔθνους, ἐνεργου-
νται δὲ καθ' ὄν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 22.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ
τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 23.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βου-
λὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀναγκάζει τούτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 24.

Ὁδὴμίᾳ πρότασις, ἀπόρριψα ἀνέχσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος
προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παρα-
γόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς
τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σίνουδον.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀθθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθε-
τικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται
δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ
δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεσθύνον καὶ ἀπαραβί-
αστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρον 30.

Ὁδὴμίᾳ πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν
δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ,
ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος· ἐν
περικτώσει δὲ ἀλλοτρίης ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς
τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκραταθῆ εἰς τὸ νὰ προσυπο-
γράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαίου καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ
νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προ-
έδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ αὐτός, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὄρκον.

Ἄρθρον 31.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παθεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἀρχει
τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον,
συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνα-
κοινωνεῖ δ' αὐτάς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν διασα-
φίσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ
ἐπιτρέψουσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι
περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας δι-
τάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύνανται νὰ ὀρισθῆ τι
ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν
ἔχουσι ἰσχὴν ἄνευ τῆς συγκραταθείσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 33.

Ὁδὴμίᾳ παραχώρησις ἢ ἀντάλλαξή γῶρας δύναται νὰ γίνῃ
ἄνευ νόμου. Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δό-
ναι νὰ ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικὰς καὶ
ναυτικὰς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παθεῖ ὡσαύτως κατὰ νόμον

τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρι-
σμένων ἐξαίρεσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπαλλήλον
εἰς μὴ νεοδημοθετημένην θέσιν.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαιὰ διατάγματα πρὸς ἐκτέ-
λεσιν τῶν νόμων· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέρ-
γειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαίρεσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κοροὶ καὶ δημοσιεῖ τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς
ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μη-
νῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἀκυρος.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βου-
λὴν, ἐκτάκτως δὲ, ὡσάντις τὸ κρίνει εὐλογον κηρύττει αὐτο-
προσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρχὴν καὶ λήξιν ἐκάστης
βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βου-
λὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον
ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγγράμωσιν καὶ
τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐπιλογέων ἐντὸς τεσσαρτάκοντα πέντε
ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναστείλῃ
τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναθάλλον τὴν
ἐναρχὴν εἴτε διακρίπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ
τὰς τριάνοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευ-
τικὴν σίνουδον ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίσῃ, μεταβάλλῃ καὶ
ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγενοσασκόμενας ποινὰς,
ἐξαίρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δὲ, καὶ
νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ
εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονι-
σμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπη νομίσματα κατὰ
τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἢ δὲ πρὸς
τὸν Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α' ἐτήσια χορηγία, ἐν ἣ συμπεριλαμ-
βάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρῆξιν Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθὲν πο-
σόν, ὀρίζεται εἰς ὄραγμα ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἑκατὸν εἰκοσι
πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' ἀυξηθῇ μετὰ δεκαε-
τίαν διὰ νόμου.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος
Συντάγματος θέλει δώσῃ ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνε-
λεύσεως τὸν ἀκλόστονον ὄρκον·

«Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἐρίως καὶ ἁμοουσίου καὶ
ἀδιδαιρέτου Τριάδος νὰ προστετεύω τὴν ἐπικρατοῦσάν ὄρη-
σκειαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς
νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ἐπεσε-
σπίξω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Κράτους.»

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπο-
νέμουσι ρητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάγοντες πρὸς αὐτὸ ἰσι-
αίτεροι νόμοι.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 45.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώ-
ματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εἰθεῖαν
γεγραμμένῃ γνησίους καὶ νομίμως ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τὰς ἐν πρώτοισι, προτιμωμένων τῶν
ἀρρένων.

Ἄρθρον 46.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τοῦτω συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑθνοῦ ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48.

Ὁδδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰαομένης Ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνηνωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κερφαλῆς.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐν γένει κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπεληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῆναι τὸν ἑθνον, ὁμνῶσι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἱπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεροῦσῃ βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος ἢ ἂπὸν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἢ ἄλλος ὁρισμένος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ Βασιλέως ἢ δὲ συνταγματικῆ βασιλικῆς ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου. Ἰδιαιτέρως νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ τῆς ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐὰν, ἀποθιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνήλικος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐπιτροπὸν ἐπιτροπὸς δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποθιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς ἀδοικαίως. Ὁ ἐπιτροπὸς τοῦ ἀνήλικου Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ ἑθνοῦ, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει προσωρινῶς διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας ἀντιβασιλέα πολίτην Ἑλληνα τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, τὸ δὲ Ἱπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν ὄψει τοῦ ἑθνοῦ τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἕν μετὰ τῆς Βουλῆς συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτω τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ἱπουργικοῦ περὶ τοῦτω εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ἱπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴ, συνεργομένη, ἐὰν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλοῦσης, ἐπιτροπὸν, διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτέρως νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἔνεκα ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται ἀδοικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σὺνδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα,

ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς σὺνδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς ὅδς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτω ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζητήσῃς πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολότου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσαρῶν πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὅριου τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἱσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 57.

Ὁδδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτῇ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀπαξ μὲν κατ' ἀρχὴν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σὺνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψηφίαν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμφη πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτω προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζητήσῃς εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπερχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὅμως περιστάσεις δύναται ἢ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπεύουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἢ τοῦ σὺνδου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τοπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογηθῇ.

Ἡ ἐπιψηφίσις δικαστικῶν κωδικῶν προπαρασκευασθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' εἰδικῶν νόμων, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος τοῦς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπεύουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ὅλης ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 58.

Οὐδεὶς ἀτόκλιτος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποπέμψῃ εἰς τοὺς Ἱπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφορὰς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡσάκις ζητηθῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίσῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀξέσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ἄρτην ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς σὺνδου.

Ἄρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτήσιᾳ τακτικῇ σὺνδῳ ἢ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο

πρώτων ἡμερῶν τῆς συνόδου, ἐφ' ᾧ δ' ἐξετασθῆ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπασι κατὰ κεφάλαια καὶ ἀρ-
θρα εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέα, καὶ
ἡ τεσσαράκων διαφόρους ἡμέρας, καθ' ἣν ποιεῖται δὲ δι' ὀνομα-
στικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἑτοῦς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομι-
κῆς χρήσεως εἰσάγεται ἡ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλήν.
Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζε-
ται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησά-
μενα.

Ἄρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἀνευ ὀργανικοῦ ἢ
ἄλλου ἐιδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 62.

Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται, ἀλλ' ὁποσδήποτε ἐξετάζεται
ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου δαθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργει-
αν τῶν βουλευτικῶν του καθήκοντων.

Ἄρθρον 63.

Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν κατα-
διώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἀνευ ἀδείας τοῦ
σώματος τοιαύτη ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ
κκιουργήματα. Προσωπικὴ κρᾶτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βου-
λευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδο-
μάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν
αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτὴς τύχη διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κρᾶτη-
σιν, ἀπολαμβάνει ἀνοπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρ-
ξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρον 64.

Οἱ βουλευταὶ ὀμνῶσιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθήκοντων
αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τὸν
ἑξῆς ὅρκον:

«Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ
ἀδιαιρέτου Τριᾶδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα
καὶ εἰς τὸν συναρματικὸν Βασιλέα, ὑπακοήν εἰς τὸ Σύν-
ταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω
εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἀλλόθρησκοι βουλευταὶ ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «Ὀμνῶ εἰς
τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριᾶ-
δος» ὀρκίζονται κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλή προσδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληρῶσι
τὰ καθήκοντά τῆς.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλή συγκροτεῖται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ νό-
μον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου,
καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυ-
τοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἑπικρατείαν.

Ἄρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον
τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας
προσδιορίζεται διὰ νόμον ἀναλόγως τοῦ πληθουςμοῦ αὐτῆς. Οὐ-
δέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ
ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Ἄρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχό-
μενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῆς λήξεως
τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνεργεια
γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὁπο-
ρευτικῶς ἡ νέα Βουλή εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς
ἀπελευθέρσεως Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργεί-
ας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὁριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικὴ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς
περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων
δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 70.

Ὅπως ἐκλεγῆ τις βουλευτὴς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης
ἑλλην, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ
τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτο-
δικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγεγομένον περὶ τούτου
ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρον 71.

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ,
δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγρα-
φῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι βου-
λευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως
τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμπίδιστα πρὸς τὰ
ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμ-
πίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν
ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαροῦσῶν ἐιδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς
ἐπιχορηγήσεως δυνάμει ἐιδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα
τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ
τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν
μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν
παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως
τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμπίδιστον τοῦ βουλευ-
τικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Ἄρθρον 72.

Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγου-
μένῳ ἄρθρῳ ἀναγερομένων καθήκοντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν
αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 73.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδικασίς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ
τοῦ κήρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφερόμενοι εἴτε
εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνεργειαν τούτων εἴτε εἰς
ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς ἐιδικὸν δικαστήριον, συγκρο-
τούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἄρειου
Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κληρώσις ἐνεργεῖται
ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἄρειου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριά-
σει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ ἐιδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ
τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγουμένης.
Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας
αὐτοῦ ὁρισθήσονται διὰ νόμον.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραιτήσις εἶναι δικαίω-
μα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 74.

Ἡ Βουλή ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν
ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέ-
δρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖον ἀπο-
ζημιώσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δρα-
χμῶν διακοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμητίας, οἱ δὲ λοιποὶ
χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἑξῆς
παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημιώσις δραχμῶν διακοσίων πεν-
τήκοντα μηνιαίως.

Ὁδδεμία ἄλλη ἀποζημιώσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς
ἐν ὁδδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων
αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριά-
σεων κατὰ μῆνα, ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ
συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἀνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι
δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 77.

Οὐδείς ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκγενείας δύναται νὰ διορισθῆ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 78.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἰσοδὸν ἐλευθέρων εἰς τὰς συναυριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀποδίδονται θάσκις ζήτησιν τὸν λόγον ψηφιστοῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἴναι μέλη αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀπαυτῆσθ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 79.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικῆ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῆ τοὺς Ὑπουργούς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμος ἐνώπιον τοῦ ἐπιτόπιου δικαστηρίου, ὅπερ, προσεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρονομημένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συναυρίασει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διορισμένων ἀρεσπακίτων, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ νόμου ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 81.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον ἐπὶ τῇ συγκατάθεσι τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

- α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων·
- β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῶν διαφορῶν ἀμφισβητούμενον διοικητικῶν·
- γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκρώσεως διὰ παράβαση νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικότερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα·
- δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαυόντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται καὶ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ἢ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προδολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀφανισθέντος ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας κασομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢ παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἀνεγνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ἀποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικὰ καὶ ἔκτακτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὁριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ἦ ἑλάσσων τῶν ἑπτὰ οὔτε μέλλον τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἔκτακτων μελῶν τῶν δέκα. Τὰ ἔκτακτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμεθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικὸν διάταγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ

Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου ἀπὸ τῶν ἐκείνων δεκαετής, ἐκτείνονται δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἐλήξε, ὑνεκτῆ νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὁριζομένων, θὰ θεωρηθῆ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἑτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰοῦντιοτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ· ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρως νόμος θέλει κανονίσαι τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικῶν προσωπικῶν καὶ πάντα τὰ ἀφορούντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 87.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεσπακίται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πεισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φιλῆκες ὑποθηρῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβίτητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ παυθῶσιν ἀνεκ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἐνεκ πειθαρχικῶν παρακτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἐβδομημιστοῦ πέμπτου ἔτους, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἐμμισθοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἐβδομημιστοῦ, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικῶ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐμμισθοὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκστοῦν πέμπτου ἔτους συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμον.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος, ἐκτὸς τῶν ὑπογραμματέων, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνωτάτου Δικαστικῶν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἰοῦντιοτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσαι, διὰ τὴν περιπέσειν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκ ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ

95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιτορίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ δίκαστῳ τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Ἔθεται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ἑτέραν τὴν Ἐπικρατείαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικῶν διατάγματος, ἀδείας τῆς Βουλῆς ἐκδιδομένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικῶν διατάγματος προσυπογεγραμμένον ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικῶν διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἐκωρδότητος αὐτοῦ συγκαλείται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν εἴη ἔληξεν ἢ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βασιλικῶν διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικῶν διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρων βασιλικῶν διατάγματος, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, ἀρτῆται ἀυτοδικαίως μετὰ ἡμῶν, εἰάν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἢ ἰσχύς αὐτῶν ἀδείας πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 92.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἢ δημοσιότης ἤθελεν εἰσθαι ἐπιβλαβῆς εἰς τὰ χρησιμὰ ἢ θῆν ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τοῦτου ἀποφασίαν.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 94.

Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 95.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὅσαυτὲς ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρον 96.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἔμμοισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ ἀρσῆροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὅριου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοντοῦ πέμπτου, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοντοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 99.

Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμῆνῃ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 100.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαρῆμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπεῖρους, πλην ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι οὐκιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' ὅσιν τηροῦνται αἱ διατά-

ξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσι οἱ ὁριστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγχρούσεων μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτῶν δικαστηρίων, ἀποσπολυόμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρσῶπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀνακληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπαλλήλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἶσι μόνιμοι, ἔφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλην δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποδιάζονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μόνιμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποσπολυμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρηθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ἰπουργείων, οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ἰπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπιτροπὸς παρὰ τῇ Ἰερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομικῶν καὶ Τηλεγράφων.

Ἄρθρον 103.

Ἄγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρσῶπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικῶν δικαστηρίων, συγροτούμενου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίζει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον ταῦτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία οὐδεμίᾳ δ' ἄλλῃ ἀδεία ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαρῶσι διὰ νόμον καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκεκριμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποῖου, εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀπορραγθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλλην, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθε-

σίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 108.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζουμένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένης ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται ἀποδικαίως ἡ ὑφιστάσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἣτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Β'.) Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Γ. Γρουπάρης
Ν. Π. Δημητρακόπουλος
Ἐμ. Ρέπουλης
Ἀπ. Γ. Ἀλεξανδρῆς
Λ. Α. Κορομηλάς
Ἐμμ. Α. Μπενάκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ